

Armas Eesti! Kallid eestimaalased!

Mis on minu jaoks Eestimaa?

Eestimaa on loodus, mis ümbritseb meid. Loodus, mis toidab ja kaitseb meid, kuid mõnikord on ta julm ning karistab meid, saates meile kallale hirmsaid loodusnähtusi.

Eestimaa on inimesed, keda me kohtame iga päev, kes kuulavad ja aitavad meil raskustega toime tulla, kuigi ka nemad võivad meile liiga teha.

Eestimaa on ajalugu, mis loob meile tuleviku ja ei lase meil oma vigu korrata.

Eestimaa on meie õpetaja, kes annab meile hariduse ja ei palu midagi vastu. Õpetaja, kes hoolib meist, kuid mõnikord esitab meile väljakutseid, mis võivad anda valusa tagasilöögi.

Eestimaa on meie tulevik, mis annab meile võimaluse areneda ja tagada kodumaa õitseng ka meie laste jaoks, kuid see tulevik sõltub meist ja meie valikutest.

Eestimaa on meie kodu, mis annab meile soojust talvel ja värsket õhku suvel. Kodu, mis kaitseb meid ja annab tagasitulekuks enesekindlust. Kodu, kus meid ootavad meie ema ja isa, vennad ja õed, kes kunagi ei reeda meid. Kodu, kus me ei karda näidata, kes me oleme.

Eesti ei ole meie jaoks ainult väike riik. Eesti on meie vabadus, meie võitlushimu. Eesti on maa, kus me tunneme, et oleme tähtsad ja vajalikud.

Ma loodan, et ka 50 ja 100 aasta pärast jääb meie maa sama vabaks.

Ma loodan, et meie tulevik on selge ning meie lapsed ja lapselapsed jätkavad oma elu ka siin maal.

Minu tundeid Eestimaa vastu väljendavad selgelt Juhan Liivi sõnad:

„Sinuta olen ma uneta öö,
sinuta töö ei olegi töö,
sinuta pisar olen, mida valu pole toond,
sinuta loom olen, mida keegi pole loond.

Isamaa!

Sinuga olen õnnetu ma,
õnnetum ilma sinuta!“

Palju õnne kaunis Eestimaa! Õnnerohkeid päevi Eestimaal, kallis Eesti rahvas!